

Kaj pri viv-o detru-it-a
 Shi rakont-as kompat-ant-e,— —
 Mi-a vund-o re-frap-it-a
 Mi-n dolor-as re-sang-ant-e.

* * *

“Chu vi dorm-as? Ho, sinjor-o,
 Kial tia sen-mov-ec-o?
 Ha, kred-eb-l-e re-memor-o
 El la kar-a infan-ec-o?”
 Kio-n dir-i? Ne plor-ant-a
 Pov-is est-i parol-ad-o
 Kun fraŭl-in-o ripoz-ant-a
 Post somer-a promen-ad-o!

* * *

Mi-a pens-o kaj turment-o,
 Kaj dolor-o-j kaj esper-o-j!
 Kiom de mi en silent-o
 Al vi ir-is jam ofer-o-j!
 Kio-n hav-is mi plej kar-a-n——
La jun-ec-o-n—mi plor-ant-a
 Met-is mem sur la altar-o-n
 De la dev-o ordon-ant-a!

* * *

Fajr-o-n sent-as mi intern-e,
 Viv-i ankaŭ mi dezir-as,——
 Io pel-as mi-n etern-e,
 Se mi al gaj-ul-o-j ir-as . . .
 Se ne plach-as al la sort-o
 Mi-a pen-o kaj labor-o——
 Ven-u tuj al mi la mort-o,
 En esper-o——sen dolor-o!